

מסורת הש"ס

א) מויר מב. ושי"ן.
ב) [לקמן כ.א.] א) [לקמן
כ.א.] ב) [מסות כ.ב.]
ג) [מסות כ.ב.] ד) [מסות
כ.ב.] ה) [מסות כ.ב.] ו) [מסות
כ.ב.] ז) [מסות כ.ב.] ח) [מסות
כ.ב.] ט) [מסות כ.ב.] י) [מסות
כ.ב.]

גליון הש"ס

גב' אבן בן רובי העלמא.
עין מיר דף מב ע"א והנה
דף כט ע"א:

הגהות הב"ח

ה"ח (בפנתוס הקודס)
או ללמא וכו' הפעול דהא
קאמר כ"ל וזאת ד'
נמחק:

הגהות מהר"ב

גב' אבן בן רובי העלמא
ע"א ע"א ע"א ע"א ע"א ע"א
ע"א ע"א ע"א ע"א ע"א ע"א
ע"א ע"א ע"א ע"א ע"א ע"א

רבינו גרשום

כפי הראש: רב נתנן
אכשר משפוחי כובע
ולמטה כלימא אפי' חרין
מטבעת גדולה כמאן לא
כרבנן ולא כו' יוסי ב'
יהודה לרבנן א) צריך
שישיר מלא החוט לא
פני רובו: א"ל אלו לא
חילק ידענא. כלומר מה
דאמרת לרבנן צריך לחלק
הטבעת ואין השחיטה
כשרה אם שחט למעלה
מן הטבעת ולר' יוסי
בר' יהודה דאמרת ידענא
שכבולק הטבעת ידענא
מקצת טבעת ושחט
למעלה היכי דמי שחט
ושייר ע"פ רוב לא ידענא.
בלק לשון מבוהק דרב
המתקלקל: מוגרמת דרבנן
כשרה לר' יוסי וכי'
כלומר דרבנן אמרי מלא
החוט ע"פ כולה. אבל
אי שחט חרין לטבעת
מוגרמת היא ופסולה.
כשרה לר' יוסי ב' יהודה
הוא אמר מלא החוט
ע"פ רוב דר' יוסי ב'
יהודה כשרה לר' חנינא
בן אנטיגווס: [פשיטא
הא] דקא חזינן דהידי
ב' חנינא בן אנטיגווס
על מוגרמת שהיא כשרה:
מוגרמת שחט עליה מיבעי
ליה. כלומר דמשמע על
מוגרמת דרבנן מאי על
מוגרמת ש"מ על מוגרמת
דר' יוסי ב' יהודה קאמר:
והתניא ר' יוסי ב' יהודה
אמר השחט בשאר
טבעות וכו' ומוגרמת
פסולה הידי ר' חנינא
בן אנטיגווס דקם ליה רב
נתנן כותיה. כלומר דחזינן
א"ר יודא משמיה דרב
נתנן אמרי מוגרמת כשרה
כלומר אותה מוגרמת דרב

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

ו.א.

עין משפט
בר מצוה

קלח א מיי פ"א מהל'
שחטה הל"ז ופי"ג
שס הל"ז סמך עשין סג
טו"ש ע"ד יו"ד סי' כ טע"ז ח':
קלח ב ג ד מיי פ"ג
מהל' שחטה
הל"ז עשין כ"מ סמך
עשין סג טו"ש ע"ד יו"ד סי'
כד טע"ז יג:

לעזי רש"י

דקדקני"ד [דיקדוני"ד].
לקרוע לגרומ.

מוסף רש"י

לא חילק. דרבנן
דלמתיין לחלק הסומן,
ושמתיין לחלק כל הטבעת
מר צד פני כולו, ולא
בידק. לר' יוסי שמחריב
הסומן שחוקף קלח כמון
הטבעת ושחט מן
לפנתוס [סנהדרין צח]:
רובו של אחד.
של כל אחד ואחד [קמון
כ.ב.].

רבינו גרשום

ושמואל מטבעת גדולה
למעלה שהוא משפוח
כובע ולמטה עליה א"ר
יודא משמיה דרב נתנן
(אמר) מוגרמת כשרה
ואותה מוגרמת מכשר
ר' חנינא בן אנטיגווס
כדאמרו דמוגרמת דר' יוסי
בר' יהודה כשרה לר'
חנינא בן אנטיגווס בשחט
שני שלישי והגרים שלישי.
כלומר שחט שני שלישי
טבעת גדולה והגרים
שלישי חרין לטבעת כפי
הראש: דכי נפקא חיותא
בעינן רובה בשחיטה
וכי' כלומר הכא בשלישי
אמצעי נפקא חיותא וליכא
רובה בשחיטה: דר' יוסי
ב' יהודה סבר מדי יהודה
אחצי קנה פגום כלומר אם
יהי חצי קנה פגום והחסיף
עליו כל שהוא שחיטה
כשרה אע"פ שפסול
יהי בחיוליה כשרה:
ורובו התם מקום שחיטה.
כלומר מה דאמרינן חצי
קנה פגום והחסיף עליו
כל שהוא התם מקום
שחיטה בחצי קנה פגום
באותו מקום שחוט הכא
במקום שהגרים לא היו
מקום שחיטה: מתקיף לה
רב יוסף מאן לימא לן
דהויא רובה דהתם כו'.
כלומר לר' יוסי ב' יהודה
רובו של אחד כמותו
ולא רבנן דשמינן להו
דפליגי דל' יהודה רבו
ככולו כראשכתן בטבעת
גדולה ולא לרבנן דכי
נפקא חיותא בשחיטה
קא נפקא כלומר באמצע
שחיטה ובאמצע היתה
הכשר שחיטה: התם מ"ט
קא מכשרת בהגרים שלישי
ושחט שני שלישי והגרים

רצ פפא אמר ועוד דלקמן גריס
פגע בחיטי כשרה שייך בחיטי
טורפה וע"כ הוה פגע היינו פגע
ולא נגע דשייר בחיטי היינו פגע
ונגע א"כ תפשוט מינה דהאי פגע
דהכא היינו פגע ולא נגע דלפיג'
דמנה סכר טורפה ומר סכר
כשרה בלשון מיהא לא פליגי דכי
דהאי פגע ולא נגע דהאי נמי פגע
ולא נגע וי"ל דפגע ולא נגע היינו
שחט למעלה מן החיטי והשתא
מייית דרצ פפא לפשוט הצבעה
דהא דקאמר דרצ פפי משמיה
דכשרה דרצ פפי משמיה דרצ פפי
פגע בחיטי טורפה פגע ולא נגע
הוא שחט למעלה מחיטי וצדמר
כר רצ פפי גרסינן פגע בחיטי
טורפה שייך בחיטי כשרה א"כ
קשה קלח לשון פגע בחיטי
כשרה א"כ אמר משמע שצ"ב
לחלוק על רבינא שלפניו ושמח'
לפי שצ"ב להוסיף פגע בחיטי
שלא הוסיף רבינא קאמר הכי:
אמר רב אשי. היינו רצ אשי
מזבו של רצ כהנא שהיו גדולים
דלכשריה דרצ לא היו זכרינן
אצל רצ אשי ללא היינו רצ
אשי דקמן מרצ הוהא חיה
כדלמרי' צהניקין [גישין ט.]:
רצ אשי ורצ אשי כהני חשיבי
דלרעא דישאל מייקף כיפיי
ליה לרצ הוהא:

דילמא רבי יוסי ברבי יהודה
היא. תימיה דלח משני
רוצו של אחד היינו ווסע ומאי
אחד מיוחד צבטימניס כרצ
לח. דהא רצ אהצו דלקמן
צ"ב צ"ב [דף טז.]. ושמח'
רצנן דרצני יוסי צרצני
יהודה פליגי צווסט כמו
צקנה:

הגרים שלישי ושחט שלישי
כו' רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

והלכתא משיפוי כובע
ולמטה כשרה. קודם שיתחיל
הכובע לשפוע ולעלות כשרה
משס ונהלן טורפה: והיינו
דשייר בחיטי. כלומר כמ"ד
שייר בחיטי כשרה: לא
כרבנן ולא כר' יוסי לא
מכשר אלא היכא דהואי
רובא דשחיטה כמון הטבעת
אצל כולה למעלה מטבעת
הגדולה מודה דפסולה
והא כולה למעלה מן
הטבעת היא: לא חילק
ידענא ולא צילק ידענא.
לא כרבנן שמעתי דמייירי
במחלק טבעת לשנים
ולא כר' יוסי שמעתי דמייירי
במזבלק הסימנין דקרינא
ר"ב צלע"ז לשון מזבלק
ה' כן שמעתי. אצל ראייתי
במלק [סנהדרין דף טז.]:
עמדיס ישראל אצל
לחלי שני משיח ופרכינן
פשיטא אלא מאן אחיל
להו אטו חילק וצילק אכלי
ליה ולפי הדברים לישנא
צעלמח הוה: שמשפא.
דלמוראלי ידענא דמכשרי
למעלה מן הטבעת וצלע"ז
שיהא משיפוי כובע ולמטה
והני אמוראלי סמכי
אדרצני חנינא בן אנטיגווס
שחלק על רצנן ורצני יוסי
ומכשר מוגרמת דלר' יוסי:
מוגרמת דרבנן. שהגרים
מיעוט הקנה לאחר שחט
רובה: מוגרמת דר' יוסי.
שחט רובה למעלה מן
הטבעת או כולה: מהו
דסימא רצני חנינא. דמכשרי:
אמוגרמת דרבנן קא'.

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

אמר רב הוהא אמר רב בשרה.
והא דפסיל רצ הוהא לעיל
הגרים שלישי ושחט שני
שלישי והתם משמיה דרצ
אשי והכא משמיה דרצ:
שחט

א) זיל פליגי לר' צ"ר
שייר מלא החוט על פני
רובה.

הא הגרמה דמיעוטא נמי כפגימה
צעלמח הוה וכי מוסיף עליה
ושחט רובה לא מיפסלא
ומינה הכא כמוספת
כל שהו לא קגי ליה דלח
מנטרפח הגרמה לאכשורי
לשחיטה הואיל ולאו מקום
שחיטה הוא: ורצנן פגוס
במקום שחיטה הוא וכו'
היינו לה כמי שלח נפגמה
ואע"ג דכי נפקא ליה חיותא
לא כוילה רובה כמון
במקום שחיטה מיהא נפקא
כוילה חיותא אצל הגרמה
הוא ולאו מקום שחיטה
הוא וכי נפקא חיותא
ברוב הראשון של רצנן
בפסולא נפק דשלח במקום
שחיטה הואי פלגא דמייקף
חיותא: דהא סגן. צ"ב
[לקמן דף טז.]: רובו של
אחד כמוהו. ואם לא שחט
אחל רוב הסימין והלך לו
כשרה אלמא רובא ככולו.
ולענין הגרמה נמי הא
אמכשר ברובו ומתני' דקתני
מלא החוט על פני כולה
למעוטי הגרים שלישי
תחלה קתני ולא למעוטי
היכא דהגרמה בסקו: אלא
רובא דשחיטה קאמינא. כל
תנא דחזיל בשחיטה צתר
רובא קאמינא דרצני יוסי
צרצני יהודה היא ולא
רצנן דהא שמעינן להו
דפליגי זה ואמרי דלא
אזלינן בשחיטה צתר רובא:
מייקף חיותא. שלישי
אמצעי ברוב סימין הוא:
ה"ג רב יהודה אמר רב
טורפה רובא דשחיטה ולא
גרסינן כי נפקא חיותא
בעינן רובא בשחיטה.
דהא רב יהודה לאו צמיקף
חיותא תלי טעמא דקאמר
בסיפא שחט שלישי והגרים
שלישי ושחט שלישי כשרה
הואיל ורובא בשחיטה
ואף על גב דרובא קמח'
דלוח מייקף חיותא לאו
בשחיטה הוא: אטו
שיינוח לרצ הוהא אמר
נהו טורפה. מכבדל דפשיה
אמרה ולא משמיה דרב
מדלח קאמר להו הכי
קאמר רב טורפה ורב
יהודה אמרה משמיה דרב:
דל"כ